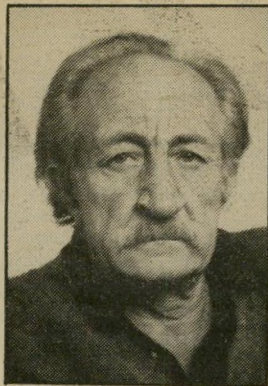

שבתאי לוי מול רפול

קורא חפץ להצטרף

שבתאי לוי אינו שויק הישר-אלי, אף כי ניתן למצוא כמה קווי-דמיון ביניהם. שבתאי לוי הוא שבתאי לוי: דמות המשתקפת בכל הסגנה שעניינה השלום בין עמי-הארץ וכנגד הכיבוש הישראלי. ראינו אותו בעשן סצנות-הגו ה-צה"ליות ברמאללה, על המסך ה-קטן ומעל דפיהעיתונות, על תר-מילו ומקלו. רואה אותו כל מפגין כי הוא תמיד שם, גם בהפגנות, גם במחנות-עבודה לקירוב-לכבות יהודים-ערביים.

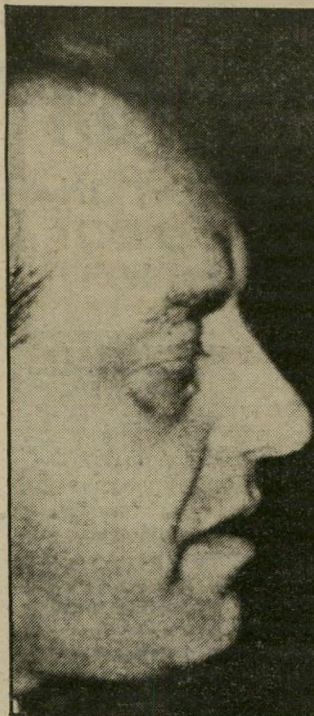
שבתאי לוי משחק במיכתביו את דמות השוטה המשתמש בפאטוס שהלאומנים והקלירקלים מדקלמים במלוא הרצינות, ובסיסמאות של המערך-ליכוד וליכוד-מערך שאין להן כל הסבר מוסרי מלבד אשר למדנו מהטרוויסט לשעבר יצחק שמיר: "ככה".

"יודונאצים!" כך הכתיר סרור פסור ישעיהו ליבוביץ את מנהלי המדיניות הצבאית הישראלית. אלה שנודעו מן ההשוואה שבין קרבנות-השוואה ובין טובחיהם, כדאי שיענינו שוב ושוב במיכתבי שבתאי לוי, כפי שהם מפורסמים ב-העולם הזה, כדי להחליט אם הממונים על ביטחוננו שוטים גמורים או אכן יודונאצים. "ייתכן שיהיה צורך בעתיד לבצע את הפיתרון הסופי לבעיית העם הערבי הפלסטיני ועמים ערבים אחרים... ביצוע הפיתרון הסופי הפלסטיני יעלה סכומים אדירים, מחנות-רכוץ, תאי-גאזים, טרנספורט ועוד... על כן אין להסתפק עוד ביריות באחור ובאמצעים עלובים כמו דיריאסיס כפר-קאסם, קיביה, תל אל-זעתר, צברה ושאתילא. המתחיל במיצוה, אומרים לו — גמור!" כך שבתאי לוי במיכתביו, על רקע העם היהודי שהוא בחירה-עמים, עסיסגולה, הטוב שבעמים הטהור שבגזעים... מרחבה-מחיה היהודי הקמת מלכות ישראל השלישית.

על כמה מיכתבים בסיגנון זה ששלח שבתאי לוי עברו בוודאי כמה מעוזרי הרמטכ"ל, עד שמסרו אותם לחתימתו ותשובתו. אי אפשר להאמין שלא ראו את תוכן המיכתבים. ואם לא הגיבו מייד בשלילה מוחלטת ולא זרקו לסל או החזירו במתאה לשולח, אין תואר אחר להם מלבד יודונאצים, תואר שמגיע להם ממילא אחרי מל-חמתם בלבנון.

לכל אלה שייצעו בדידות לשבתאי לוי — כולל כותב שורות אלה — להפסיק עם מיכתביה-שטויות שלו, משום ש-ממילא זורקים אותם לסל". לא נותר אלא להצטרף לפניו על שלא תפסו עד היכן מגיעים הדברים בישראל.

יצחק חפץ, תל-אביב

סוחר-נשק אייזנברג דלת פתוחה לטין

נציגים הרישמיים של ישראל, שי-ניסו להיעזר בספסר הבין-לאומי! שימנעון שטאובר, הוליווד

לשון חזל ולשון צה"ל

במה נבדלת שפתם של קציני צה"ל משפתם של בני-תמותה המדברים עברית רית ("העולם הזה" 2358)?

בכתבה, הסכינים המושחזות של (המשך בעמוד 28)

מכתבים

(המשך מעמוד 24)

נים ונאבקים על המיקרוסופון כמו היה הצעצוע היפה ביותר בגן. מה קורה להם, למנהיגי העם היהודי, שידעו פעם את חוכמת ליכוד ה-שורות, את אחות-היצירה את יוד-מת כיבוש-הקרקע ואת תנוסת קי-בוק-הגלויות?

פעם, כשמנהיגי הציונות עסקו בכל הפעולות הנעלות האלה, לא היה להם זמן לריב. את כל עוצמת האלימות שלהם הפעילו כלפי הרוץ — נגד העם הערבי הפלסטיני. כעת, אחרי שקמה המדינה, היא לקחה על עצמה את התפקידים ה-לאומיים האלימים ולמכובדי התגבר עה הציונות העולמית לא נותר אלא להפגין נסות-רות זה נגד זה. ריבקה אברמסון, רמת-גן

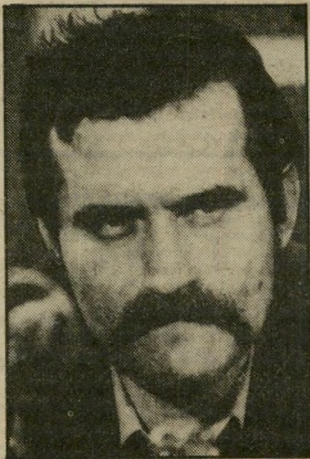
סולידריות

בין העשירים

מדוע לא דיווחה ארצות-הברית לאיגוד המיקצועי הפולני על מזימות המי-טר נגדו?

הקולונל הפולני, שערך למערב ודיווח על כוננת שילטונות ארצו להנהיג מיסטר צבאי, התכוון בוד-דאי לסוב. הוא סבר לתמוך כי ארצות-הברית תעניק עזרה לבני-ארצו הנאבקים לחופש.

הוא טעה. האמריקאים גנזו את

אישי-סולידריות ודנסה לפועלים אין מולדת

הסוד, כאילו היה סוד מדינה של ארצות-הברית.

וכי מדוע לא? כששבתו פועלי-המיכרות בבריטניה, גינתה אותם ברית-המועצות בגסות. כשפועלי-פולין איימו על הסדר החברתי ב-ארצות מיוחד-אירופה, מנעו מהם האמריקאים להתגונן מבעוד מועד מפני המזימה.

כשמסתמנת סכנה לסדר הקיים בעולם, מתעוררת הסולידריות בין המישטרים של מעצמות-העל. סולי-דריות של עובדים היא או האויב המשותף.

כי לפועלים, כידוע, אין מולדת. דרורה פריי, תל-אביב

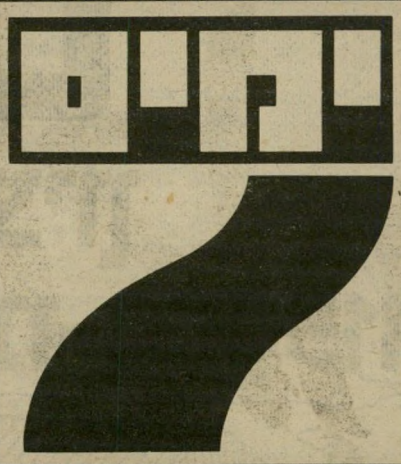
בכיס הקטן

על המיליונר

על העמלות של שאול אייזנברג ("העולם הזה" 2357).

אייזנברג עצמו אינו שובע נחת מהנאת מעליו לדיעת הציבור. אך המיליונר עצמו אינו חשוב כלל: השוב שתחשפו את חברי-הכנסת וחברי הממשלות — בעבר ובהווה — אשר ניתן לומר עליהם כי הם מצויים בכיסו הקטן של אייזנברג, המפעלים כלאימת שיח-פז.

בכל יום ששעי

בעטיפה הדורה חודפת בצבעים על נייר כרומו

7 ימים, שבועון ידיעות אחרונות

תרצה לקרוא בו כל ימי השבוע

חספר הגליונות מוגבל הזמן את העתון מראש אצל מוכר העתונים